

Sabem, però, que això implica:

- Fer feina en equip.
- Reflexionar sobre la pràctica, personalment i en equip.
- Adaptar el currículum a les necessitats del propi centre.
- Tenir més seguretat en els plantejaments educatius.
- Exercir la professió com a responsabilitat compartida, amb un equip d'especialistes.

En el model d'Escola Infantil que ens proposa la Reforma hi trobam:

- Una Escola que contempla la realitat socio-cultural, i en funció d'aquesta realitat modifica el projecte i s'organitza.

- Una Escola on l'infant viu, juga i sent en convivència amb altres, en un medi pensat des del punt de vista educatiu.

- Una Escola on cada infant té la seva oportunitat, on les seves interaccions són observades i incorporades al camp de la consciència.

- Una Escola que faci possible una "tutela d'encunyament" a qui no pot tenir-la de dret en el si de la seva família.

- Una Escola on la família trobi una oportunitat de col·laborar, de participar i de reflexionar sobre la complexa problemàtica de les interaccions humanes i del propi desenvolupament humà.

- Una escola per a la vida, on el desenvolupament integral i harmònic de cada u sigui possible.

Per això, a Educació Infantil hem guanyat molt amb la Reforma, i crec que a Primària també poden dir el mateix. Certament ens fan falta: més recursos, més temps, més suport administratiu coherent, més assessorament, més ànims,... Crec que a Educació Infantil també ens fa falta incidir sense temors en l'Educació Primària i traspasar-li la filosofia que mou la nostra etapa. Per simbiosi milloram molt, i així cada escola pot escriure, fer i viure la seva història. Podem ser nosaltres mateixos i fer l'Escola que nosaltres volem. Això també ho vol la Reforma. □

Mestra, especialista en Educació Infantil

LA REFORMA A PRIMÀRIA

EL CP DE SANT JORDI

*Francisca Grimalt, Pere B. Morey,
Antònia Oliver i Maria I. Toledo*

Per començar convendria situar el nostre centre en relació al tema. D'entrada dir que en el CP de Sant Jordi la reforma del sistema educatiu promoguda a la LOGSE ha seguit el calendari establert pel MEC, igual que a la majoria de centres. Per tant, no havíem participat en cap programa d'experimentació, sols ens havíem avançat en l'organització dels cicles d'acord amb els criteris de l'Educació Primària.

camí més llarg i complex, però l'únic que consideràvem útil.

La primera dificultat a superar era la nostra pròpia formació, que intentàrem subsanar, al marge de les activitats de formació que a nivell personal cada mestre pogués realitzar, amb la participació del Claustre en un Projecte de Formació a Centres i més recentment amb la participació de l'Equip Directiu a un Seminari de PEC.

Per altra banda, ens preocuparem de dur a terme, pel que fa a la informació als pares, les següents estratègies:

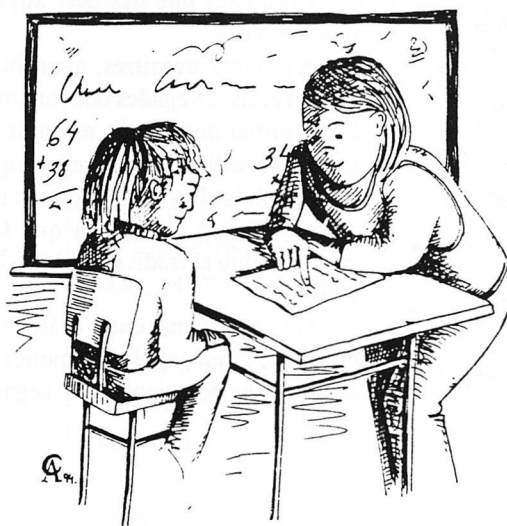
a) Xerrades dirigides a tots els pares amb col·laboració amb l'APA.

b) Informacions dels mestres a les reunions de cicle que es realitzen a principi de curs.

c) Aclariments puntuals en les entrevistes personals.

Plenament engrescats en la tasca

d'aquest projecte en comú i quan una feina abocada cap el futur hauria de començar a donar fruits i conformar la realitat de la feina quotidiana, començam a sentir-nos ofegats i desencisats amb la constant sensació de treballar de forma desorganitzada seguint unes **pautes temporals** que obeeixen més a la *improvisació* per part de l'Administració que a les nostres necessitats reals, encara que hem intentat racionalitzar i justificar l'incompliment de determinats terminis, com és el cas de les transversals que creim que s'han de concebre i planificar en conjunt i no separatament per cicles; **mancats de mitjans** per esser un centre creat el

El camí seguit, per tant, no és massa diferent a la resta de centres de Primària, pel que fa a la temporalització, però sí quant a la manera d'integrar la reforma. En lloc d'escollir alguna de les opcions que es presentaven (entre d'altres: assumir la proposta realitzada pel MEC a les capsas vermelles, incorporar els models que presentaven les diferents editorials)... que segurament hagués estat força senzill, decidíem elaborar el PCC a partir del RD 1006/1991, de les orientacions de les capsas vermelles i d'una actitud crítica i reflexiva davant el que suposava la revisió de la pràctica educativa i dels plantejaments de la reforma,

temps de la República, que pateix el pas dels anys i el constant oblit per part de l'Administració: som una escola de vuit unitats prou petita i poc problemàtica, per la qual cosa passa desapercebuda, i prou gran per no ésser considerat centre incomplet, fet que ens ha privat de l'especial tracte donat en alguns aspectes a aquests centres; i moguts per un voluntarisme que no sempre pot suplir l'escassa, a vegades gairebé nul·la, **formació rebuda i el poc temps** de què disposam.

Quedi clar que no pretenem en aquestes línies fer un exercici de victimisme. El resultat que s'obtéindrà de tota aquesta tasca que s'està iniciant en els centres en un futur està condicionat en gran mesura al seu inici (els moments actuals) i creim que una inèrcia professional del magisteri actual no es capgira ni es modifica per decret, ni per curssets als quals es pugui apuntar de forma voluntària. Creim que ha faltat planificació i estratègies per part del MEC per aconseguir aquest canvi cap a una qualificació professional centrada en la col·legiabilitat i no en el cel·lularisme d'aula; en els processos d'ensenyament-aprenentatge i no en els continguts a transmetre; de l'alumne com a protagonista; del canvi qualitatiu de l'avaluació;...

Cal un tractament polític
i una pràctica de pedagogia
social que camini
paral·lelament a l'escolar

Després de la tasca realitzada, els aspectes que valoram com a més positius de la Reforma i que no haurien de quedar, per cap motiu, com a simple referent escrit, sinó incorporar-los a la nostra concepció de l'educació i a la seva aplicació pràctica a les aules, són:

– La importància donada a l'educació en valors, millorant la consciència crí-

tica de l'alumnat.

- La valoració del procés enfront de la preocupació obsessiva per la consecució d'uns resultats.
- L'ampliació del concepte d'avaluació i els seus criteris d'utilitat.
- La necessitat del referent teòric que doni coherència al treball d'aula.

Davant la incertesa de si la Reforma es durà a terme en la seva totalitat i de si es possibilitaran els pretesos canvis, ens

resta un fet altament positiu: la dinàmica de diàleg i consens en la qual s'han vist implicats tots els membres del claustre.

En un moment en que s'ha exigit als ensenyants un esforç d'adaptació, teòric i pràctic, al nou sistema educatiu, seria bo, per acabar, reflexionar sobre la situació real de l'escola i el paper del mestre dins la societat actual: l'educació en valors i els temes transversals, incorporats al currículum a partir d'una demanda social que reclama una resposta en aquests aspectes, no poden ésser competència i responsabilitat única de l'escola. Cal un tractament polític i una pràctica de pedagogia social que camini paral·lelament a l'escolar. El resultat actual

sembla un exercici per tranquil·litzar la consciència dels dirigents polítics, responsabilitzant l'escola de donar solució a tot allò que la societat és incapaç de resoldre d'una manera generalitzada i satisfactòria donant exemples de solidaritat; de respecte per la diversitat; de potenciar l'actitud crítica i reflexiva cap al consum, cap els problemes mediamientals, etc. □

SERVEI DE
LLIBRES
ESTRANGERS
LLIBRES
DELS PAÏSOS
CATALANS
JOGUINES
I LLIBRES
INFANTILS

Carrer d'en Rubí, 5
Tel. 71 38 21
07002 Palma (Mallorca)

